AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

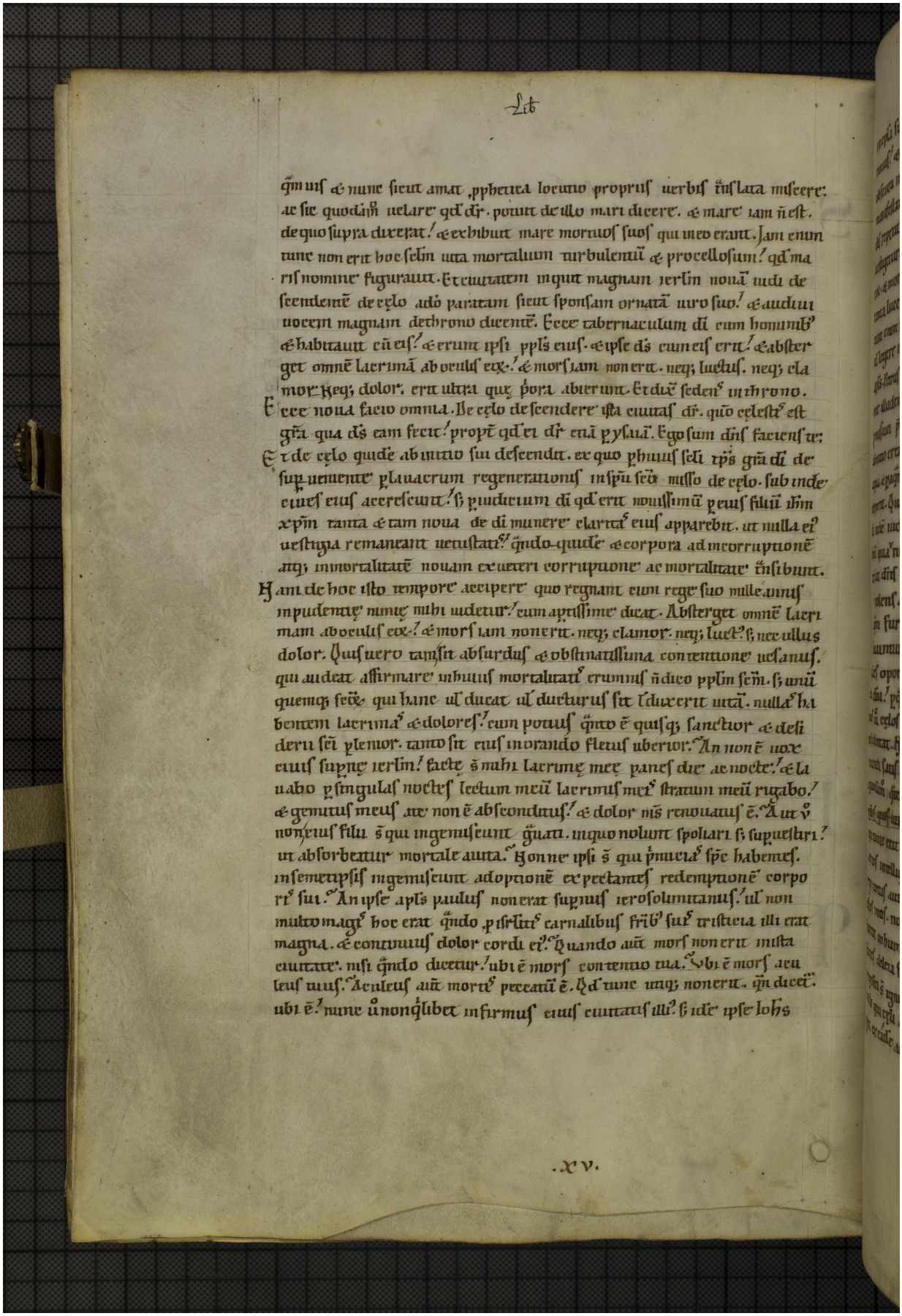

qm uis & nunc sicut amat ,pphetica locutio proprius uerbis ins lata miscere:
ac sic quodam uelare qd dr. potuit de illo mari dicere. & mare iam n est.
de quo supra dixerat./ & exhibuit mare mortuos suos qui ueo erant. Jam enim
tunc non erit hoc selm uita mortalium turbulenti & procellosum./ qd ma
ris nomine figurauit. Et ciuitatem inquit magnam ierlm nouā uidi de
scendentē de cęlo ado paratam sicut sponsam ornatā uiro suo./ & audiui
uocem magnam de throno dicentē. Ecce tabernaculum di cum hominib
& habitauit cū eis./ & erunt ipsi ppls eius. & ipse ds cum eis erit./ & abster
get omnē lacrimā ab oculis eor./ & mors iam non erit. neq; luctus. neq; cla
mor. neq; dolor. erit ultra quę pora abierunt. Et dixit sedens in throno.
Ecce noua facio omnia. De cęlo descendere ista ciuitas dr. quō cęlestis est
grā qua ds eam fecit./ propt qd ei dr etā pysalm. Ego sum dns faciens ea:
Et de cęlo quide ab initio sui descendit. ex quo phinus seli tps grā di de
sup uenente plauacrum regenerationis in spū sēo missio de cęlo. sub incle
mentes eius accrescunt./ s; pnidicium di qd erit nouissimū pceus filiū ihm
xpm tanta & tam noua de di munere claritas eius apparebit. ut nulla ei
uestigia remaneant uetustatis./ qndo quide & corpora ad incorruptionē
atq; immortalitatē nouam ex ueteri corruptione ac mortalitate insibunt.
Nam de hoc isto tempore accipere quo regnant cum rege suo mille annis
impudentię nimię mihi uidetur./ cum aprissime dicat. Absterget omnē lacri
mam ab oculis eor./ & mors iam non erit. neq; clamor. neq; luctus. s; nec ullus
dolor. Quis uero tam sit absurdus & obstinatissima contentione uesanus.
qui audeat affirmare inhuius mortalitatis eruinis ñ dico pplm sēm. s; unū
quemq; sēē. qui hanc ul ducat ul ducturus sit dicerit uita. nulla habi
bentem lacrimas & dolores./ cum potius qnto ē quisq; sanctior & deli
derii sēi plenior. tanto sit eius inorando fletus uberior./ An non ē uox
eius supnę ierlm./ facte s mihi lacrimę meę panes die ac nocte./ & la
uabo psingulas noctes lectum meū lacrimis meis stratum meū rigabo./
& gemitus meus ate non ē absconditus./ & dolor mis renouatus ē./ Aut
non eius filii s qui ingemiscunt gnati. inquo nolunt spoliari s; superuestiri./
ut absorbeatur mortale uita./ Nonne ipsi s qui pmicias spe habemes.
in semetipsis ingemiscunt adoptionē ex pectames redemptionē corpo
ris sui./ An ipse apls paulus non erat supnus ierosolimitanus./ ul non
multo magis hoc erat qndo pisrlitis carnalibus frib sui tristicia illi erat
magna. & continuus dolor cordi ei./ Quando aut mors non erit mista
ciuitate. nisi qndo dicetur./ ubi ē mors contentio tua./ Ubi ē mors acu
leus tuus./ Aculeus aut mortis peccatū ē. Qd tunc utq; non erit. qm dicet.
ubi ē./ nunc ū nonqlibet infirmus eius ciuitatis illi. s; ide ipse lohs